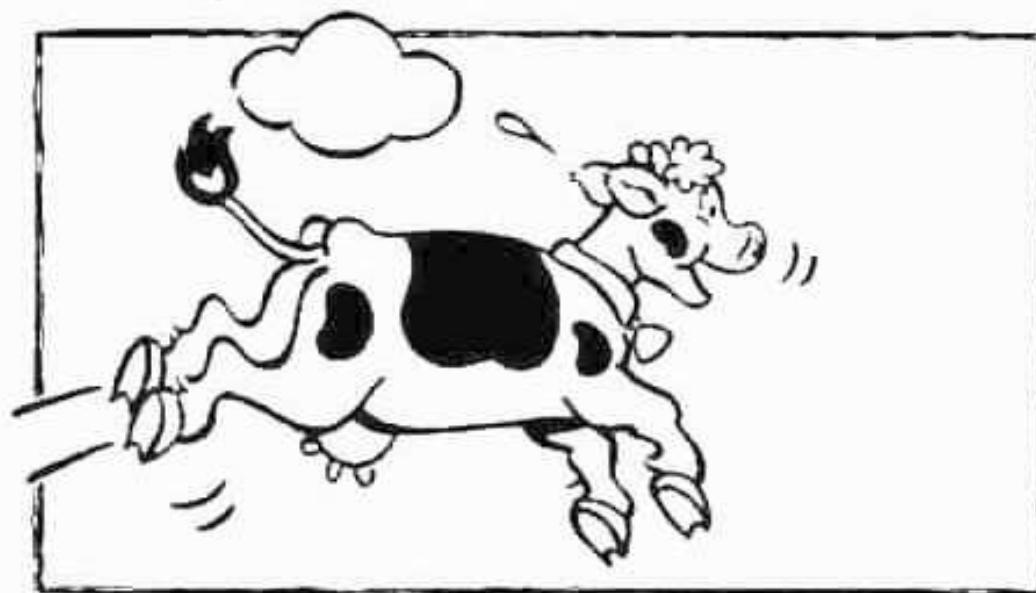

קטן ועוד יותר קטן

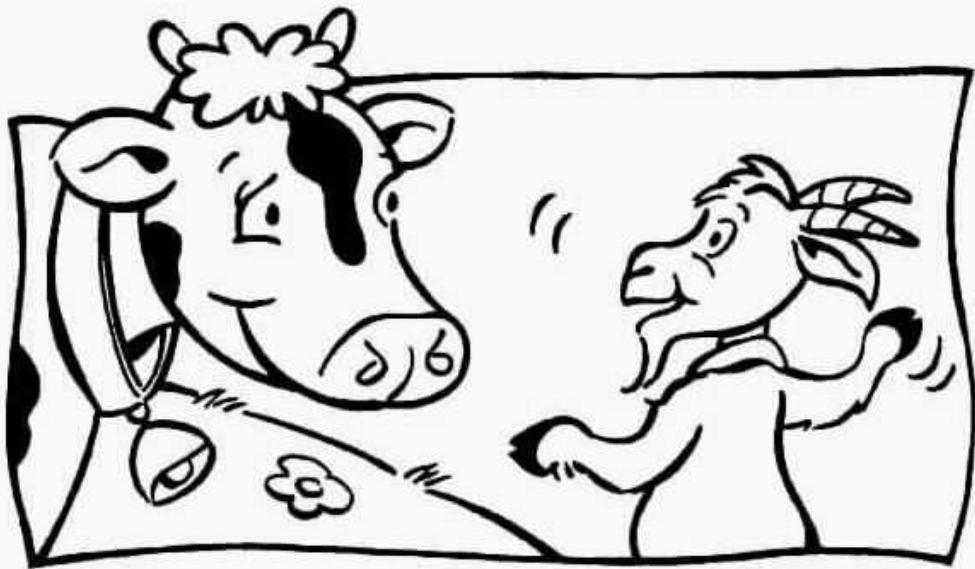
כתב נד ג'נסן

ציירה נורה וויטהו

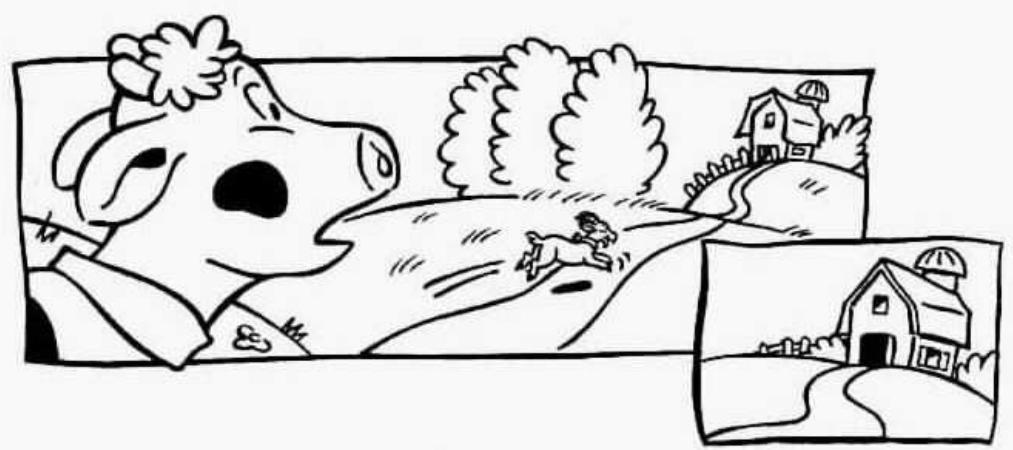
חיות החווה עמדו על
הגבעה. "ראה את הסככה
הקטנה, שם על הגבעה
השנייה" אמר התיש.

"אלר לsocca zo" אמר תיש.

התיש רץ במודד הגבעה
ודרך השדה.
"וי, התיש מתכווץ" אמרה
הפרה.

התיש המשיר לرؤץ.
"ראו, הוא התכווץ עוד ועוד"
אמרה הפרה.
התיש רץ עוד יותר רחוק.
"עכשוו הוא נעלם לגמרי"
אמרה הפרה.

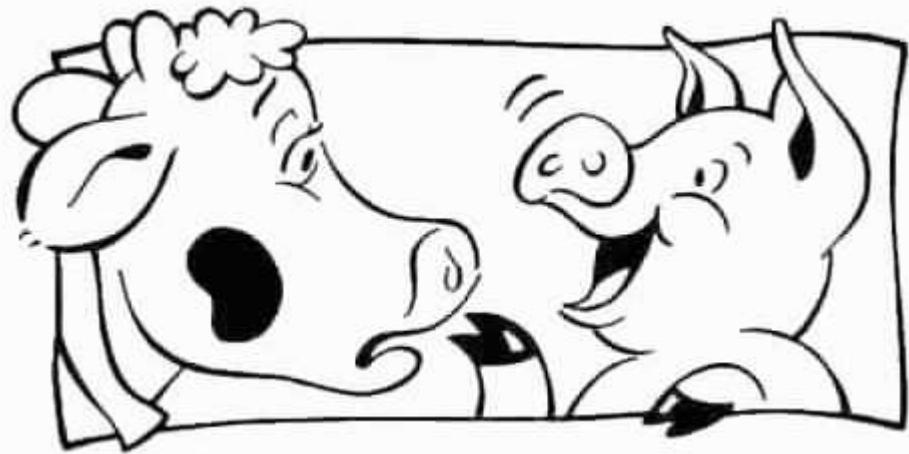

"אלר לסככה, למצוא את
התיש" אמר הברוז.
הברוז תחיל לעוף אל
הסCCAה.

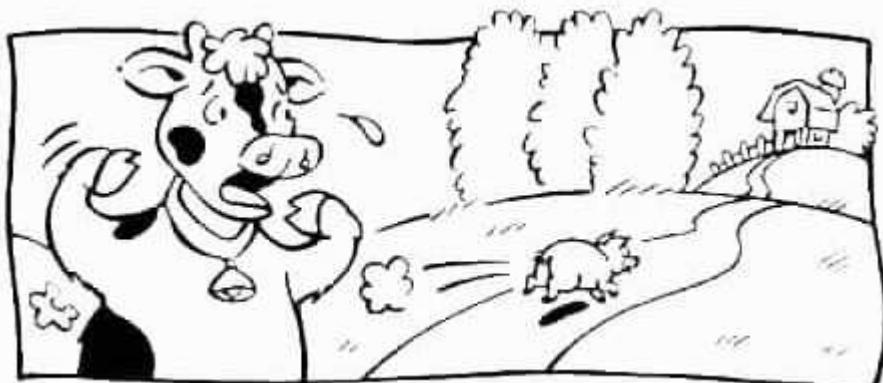
"וי, לא, לא, גם הברוז
מתכווץ!" קראה הפרה.

**הברוז התקדם עוד.
"הבית, עכשיו גם הברוז
נעלם" אמרה הפרה לחזיר.**

"ארוח לסוכה למצוא את
התיש ואת הברווז" אמר
החזיר.
החזיר רץ אל הסוכה.

"לא, לא! הנה החזיר מתכווץ גם הוא" צעקה הפרה.

ה חזיר המשיך לרווץ.
"וי לי, עכשיו גם הוא נעלם"
אמרה הפרה.

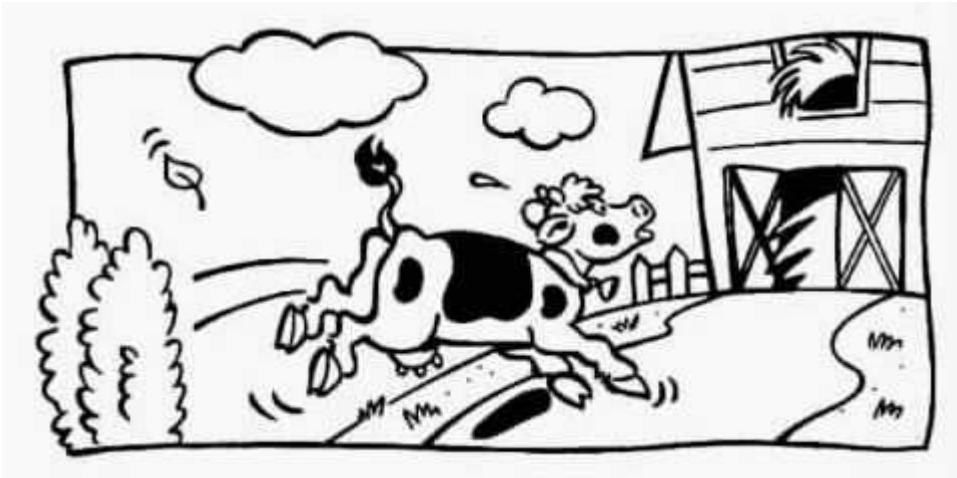
**"מוטב שאלך למצוא את
התיש, הברווז ואת החזיר"
אמרה.
הפרה יצאה לכיוון הסככה.
היא רצתה בmorph הגבעה.**

הסככה נעשתה גדולה יותר
ויתר. הפרה רצה דרך
השדה.

הסככה נעשתה כל פעם
יותר גדולה.

הפרה הגיעו לסקה.
הייא ראתה שזו סcka
גדולה מאד.

היא ראתה את התיש,
ה חזיר והברוז.
הם בכלל לא נעלמו.

